

Daniel Kitabı - Numara Yetmiş İki

Kehanetsel Birleşme: Antik İsrail'in Bölünmesinden Amerika Birleşik Devletleri'nin Sonuna

Jeff Pippenger
2024-02-05

Yerovam'ın isyanına ilişkin tanıklık, aynı zamanda Eski İsrail'in iki ulusa bölünmesinin tarihidir. On kabileden oluşan kuzey krallığı İsrail, bazen de Efrayim olarak biliniyordu; güney krallığı ise Yahuda olarak biliniyordu. Hezekiel döneminde krallık zaten uzun yıllardır iki krallık hâlindeydi ve otuz yedinci bölümde, iki krallığın yeniden tek bir ulus olacağını bildiren bir peygamberlik sözü Hezekiel'e verildi. Bu peygamberlik, yeryüzü canavarının (Amerika Birleşik Devletleri) tarihinin başlangıcında yerine geldi ve Amerika Birleşik Devletleri'nin sonunda son kez yerine getirilir; çünkü İsa bir şeyin sonunu her zaman o şeyin başlangıcıyla örnekler.

İsrail'in iki krallığa bölündüğü zamandaki Yeroboam'ın isyanı, Amerika Birleşik Devletleri'nin başlangıcında ve sonunda bir isyanı temsil eder. Amerika Birleşik Devletleri'nin başlangıcındaki ve sonundaki isyan, iki krallığın birleşmesini içerir. Bu makalelerde Sister White'ın yazılarından defalarca aktarıldığı üzere, Vahiy kitabının on sekizinci bölümü kiliselere yönelik iki çağrıyı temsil eder. Pazar yasası krizi sırasında birleşen iki ulus, yüz kırk dört bin ile hâlâ Babil'de bulunan Tanrı'nın diğer sürüsüdür.

Millerci tarihte birleştirilen iki ulus Yahuda ve Efrayim'di. İki krallığa yönelik ayrı ayrı gazaplar sırasıyla 1798'de ve ardından 1844'te sona erdiğinde birleştirildiler. Hezekiel kitabının otuz yedinci bölümündeki "moreover" kelimesi, bu uygulamayı kesinleştirmemize olanak tanır. "Moreover" kelimesi, "moreover" kelimesinden sonra gelen mesajı, ondan önce gelen mesajın üzerine yerleştirmek anlamına gelir.

Rab'bin sözü yine bana geldi; şöyle dedi: Ayrıca, ey insanoğlu, bir değnek al ve üzerine şunu yaz: Yahuda için ve onunla birlikte olan İsrailoğulları için. Sonra başka bir değnek al ve üzerine şunu yaz: Yusuf için, Efrayim'in değneği, ve onunla birlikte olan bütün İsrail halkı için. Ve onları birbirine birleştir, tek bir değnek olsun; elinde bir olacaklar. Hezekiel 37:15-17.

Hezekiel, "dahası" ifadesini kullandığında peygamberlikteki "tekrar ve genişletme" ilkesini uygulamaktadır. Hezekiel iki çubuk almalıdır: biri Yahuda için, diğeri Efrayim için; iki çubukla görselleştirilen peygamberliği alıp önceki peygamberliğin üzerine yerleştirmelidir. Önceki peygamberlik tasviri, Hezekiel'in ölü, kupkuru kemiklerle dolu bir vadiye götürüldüğü birinci ayette başladı.

RAB'bin eli üzerimdeydi; RAB'bin Ruhu beni dışarı götürdü ve beni kemiklerle dolu bir vadinin ortasına bıraktı. Beni onların çevresinden dolaştırdı; işte, açık vadide pek çok kemik vardı ve çok kuruydular. Bana dedi ki: İnsanoğlu, bu kemikler dirilebilir mi? Ben de yanıt verdim: Ey Rab Tanrı, sen bilirsin. Yine bana dedi: Bu kemiklere peygamberlik et ve onlara de: Ey kuru kemikler, RAB'bin sözünü dinleyin. Rab Tanrı bu kemiklere şöyle diyor: İşte,

içinize nefes girmesini sağlayacağım ve yaşayacaksınız. Üzerinize kirişler sereceğim, üzerinize et gereceğim, sizi deriyle örteceğim; içinize nefes koyacağım ve yaşayacaksınız. O zaman benim RAB olduğumu bileceksiniz. Bana buyurulduğu gibi peygamberlik ettim; peygamberlik ederken bir ses oldu, bir sarsıntı, ve kemikler birbirine yaklaşarak, her kemik kendi kemiğine kavuştu. Baktığımda, üzerlerinde kirişler ve et belirdi, üstlerini deri kapladı; ama içlerinde nefes yoktu. Sonra bana dedi: Rüzgâra peygamberlik et; peygamberlik et, insanoğlu, ve rüzgâra de: Rab Tanrı şöyle diyor: Ey nefes, dört rüzgârdan gel ve bu öldürülenlerin üzerine üfle ki yaşasınlar. Bana buyurduğu gibi peygamberlik ettim; nefes onlara girdi, dirildiler ve ayakları üzerinde durdular, son derece büyük bir ordu. Sonra bana dedi: İnsanoğlu, bu kemikler bütün İsrail halkıdır. İşte şöyle diyorlar: Kemiklerimiz kurudu, umudumuz tükendi; biz tümüyle yok olduk. Bu yüzden peygamberlik et ve onlara de: Rab Tanrı şöyle diyor: Ey halkım, mezarlarını açacağım, sizi mezarlarınızdan çıkaracağım ve sizi İsrail ülkesine getireceğim. Ey halkım, mezarlarınızı açıp sizi mezarlarınızdan çıkardığımda, benim RAB olduğumu bileceksiniz. İçinize Ruhumu koyacağım ve yaşayacaksınız; sizi kendi topraklarınıza yerleştireceğim. O zaman ben RAB'bin konuştuğumu ve bunu yaptığımı bileceksiniz, diyor RAB. Hezekiel 37:1-14.

Bu makalelerin en başından beri, ölü kemiklerin vadisinin son günlerde Tanrı'nın halkını temsil ettiğini ve onları güçlü bir ordu gibi ayağa kaldıran dört rüzgarın mesajının, üçüncü felaketle bağlantılı İslam'ı tanımlayan Gece Yarısı Çılgılığı mesajı olduğunu gösterdik. Kardeş White, kemikleri Tanrı'nın halkı olarak tanımlar.

"Kalemimi bırakır ve duada ruhumu yükseltirim ki Rab, kurumuş kemikler gibi olan imandan geri düşmüş halkına üflesin de yaşasınlar." Genel Konferans Bülteni, 4 Şubat 1893.

Daha önceki makalelerde, 18 Temmuz 2020'yi işaret eden peygamberlik mesajının hatalı olduğunu ve bu yanlış ilanın, on kız benzetmesindeki ilk hayal kırıklığı ile gecikme zamanının gelişini işaret ettiğini gösterdik. Zamanın ilanı Millerci dönemde meşru olmakla birlikte, 1844'ten sonra bir daha asla zamana bağlanan bir mesaj olmayacaktı. Future for America 18 Temmuz 2020 ilanını yaptığında, zaman ilanının kabul edilebilir olduğu geçmişteki bir döneme geri döndüler ve bunu yapmakla günah işlediler; Vahiy'in on birinci bölümündeki büyük kent in sokağında öldürüldüler. Sokakta ölü haldeyken, sonra diriltilmeleri gerekiyordu; tıpkı iki tanığın üç buçuk gün sonra diriltilmesi gibi.

Kuru kemiklerin, Tanrı'nın Kutsal Ruhunun üzerlerine üflemesine ihtiyaçları var ki, tıpkı ölülerden diriliş gibi harekete geçsinler. Bible Training School, 1 Aralık 1903.

Önceki makalelerde, iki tanığı diriltiren dört rüzgârın mesajının Üçüncü Vay'ın İslam mesajı olduğunu ve bu mesajın son günlerin Gece Yarısı Çılgılığı mesajı olduğunu gösterdik. Hezekiel "üstelik" der ve böylece, Gece Yarısı Çılgılığı'nın ilanını örnekleyen tarihte, biri Efrayim'i biri de Yahuda'yı temsil eden iki değneğin birleştirilip tek bir ulus hâline gelmesi gerektiğini belirtir. On bakire meseli, Millerci tarihte yerine geldiği gibi, son günlerde de "harfi harfine" yerine gelir. Gece Yarısı Çılgılığı'nın Millerci tarihte gerçekleştiği dönemde ve yine son günlerdeki gerçekleşmesinde, "iki değnek" birleştirildi ve birleştirilecektir.

İki çubuk, antik İsrail'in kuzey (Efrayim) ve güney krallıklarını (Yahuda) temsil ediyordu. Ayrıca William Miller'in İlyas'ın bir tipi olduğunu ve üç buçuk yıl süren kuraklık sırasında İlyas'ın Sarepta'daki dul kadına gittiğini de gösterdik.

Ve Rab'bin sözü ona geldi ve şöyle dedi: Kalk, Sidon'a bağlı Sarefat'a git ve orada kal; bak, orada bir dul kadına seni geçindirmesini buyurdum. O da kalkıp Sarefat'a gitti. Kentin kapısına geldiğinde, işte, bir dul kadın orada çalı çırpı topluyordu; ona seslenip, "İçeyim diye lütfen bana bir kaptı biraz su getir," dedi. Kadın su getirmeye giderken, ona tekrar seslenip, "Lütfen elinde bir parça ekmek de getir," dedi. Kadın, "Senin Tanrın RAB diri ki, bende bir ekmek yok; yalnız küpte bir avuç un ve ibrikte azıcık yağ var. Şimdi de içeri girip kendim ve oğlum için hazırlayayım, yiyelim de ölelim diye iki parça odun topluyorum," dedi. İlyas ona, "Korkma; git, dediğin gibi yap; ama önce ondan bana küçük bir çörek yapıp getir; sonra kendin ve oğlun için yap," dedi. "Çünkü İsrail'in Tanrısı RAB şöyle diyor: RAB yeryüzüne yağmur gönderdiği güne dek, un kúpü eksilmeyecek, yağ ibriki de tükenmeyecek." Kadın gidip İlyas'ın söylediğine göre yaptı; ve kadın, İlyas ve ev halkı uzun süre yediler. 1. Krallar 17:8-15.

Bölümde geçen "birçok gün", Ahab'ın İlyas'ı aradığı üç buçuk yıldız ve papalık zulmünün bin iki yüz altmış yılını temsil ediyordu. Papalık zulmünün "birçok günü" hakkında İsa şöyle dedi:

Ve o günler kısaltılmasaydı, hiç kimse kurtulamazdı; ama seçilmişlerin hatırı için o günler kısaltılacaktır. Matta 24:22.

Kardeş White, İsa'nın "o günler" ifadesini papalık zulmü dönemi olarak doğrudan tanımlar.

Kiliseye yönelik zulüm, 1260 yıllık dönemin tamamı boyunca sürmedi. Tanrı, halkına merhamet ederek onların çetin sınanma döneminin süresini kısalttı. Kilisenin başına gelecek 'büyük sıkıntı'yı önceden bildirirken, Kurtarıcı şöyle dedi: 'Eğer o günler kısaltılmasaydı, hiç kimse kurtulamazdı; ama seçilmişler uğruna o günler kısaltılacaktır.' Matta 24:22.

Reformasyonun etkisiyle zulüm, 1798'den önce sona erdirildi. Büyük Mücadele, 266, 267.

İlyas'ın dul kadın tarafından beslendiği "birçok gün", aynı zamanda Daniel tarafından belirlenen papalık zulmünün "birçok günü" idi.

Halkın içinden anlayış sahibi olanlar birçok kişiyi eğitecek; yine de onlar uzun süre kılıçla, ateşle, esaretle ve yağmayla düşecekler. Düşüklerinde ise az bir yardım görecektir; ama birçoğu onlara dalkavuklukla bağlanacak. Anlayışlı olanlardan bazıları da, onları sınamak, arıtmak ve beyazlatmak için düşecek; bu, sonun zamanına kadar böyle olacak; çünkü bu, henüz belirlenmiş bir zaman içindir. Daniel 11:33-35.

"Ayetlerde" geçen "belirlenmiş zaman" ile aynı olan "son zaman" 1798'di ve bu tarih, papalık zulmünün sonunu işaret ediyordu; bu durum, İlyas'ın Zarephath'taki dul kadınla geçirdiği zamanla tiplenmişti. O anlatıda, evli olmayan bir kiliseyi temsil eden dul kadın, Vahiy kitabının on ikinci bölümünde çölde bulunan kilise olarak tanımlanmıştı. O, bir çubuk değil, on çubuk değil, iki çubuk topluyordu. Hezekiel iki çubuk almalıydı; biri İsrail'in kuzey krallığı için ve biri İsrail'in güney krallığı için; ve onları birleştirip tek bir çubuk yapmalıydı. Bu iki krallığın her ikisi de iki bin beş yüz yirmi yıl boyunca dağılmıştı, ama Tanrı'nın vaadi onları toplayacaktı. Kadın, birleştirilecek

olan iki çubuğu topluyordu ve bunu "Rab yeryüzüne yağmur gönderinceye kadar" yapıyordu.

Rab'bin "yağmur" gönderdiği gün, Millerit tarihindeki Gece Yarısı Çılgılığını işaret ediyordu; bu çılgılık 22 Ekim 1844'te nihayetine ulaştı; o vakit Antlaşmanın Habercisi, 1798'den (ilk gazabın sonu) başlayıp 22 Ekim 1844'e (son gazabın sonu) kadar inşa etmiş olduğu tapınağa ansızın geldi. Bu zaman diliminde, Hezekiel'in kemikler vadisi tasvirinde temsil edilen Gece Yarısı Çılgılığı mesajı, kuzey ve güney krallıklarının iki esasının, tek bir kralın yönetiminde tek bir ulus oluşturmak üzere birleştirilmesiyle yerine geldi; zira 22 Ekim 1844'te Mesih, Baba'nın huzuruna çıkıp bir krallık aldı.

“Mesih’in, kutsal yerin temizlenmesi için başkâhınımız olarak en kutsal yere gelişi—Daniel 8:14’te gözler önüne serilen geliş; İnsanoğlu’nun, Daniel 7:13’te sunulduğu üzere, Günleri Eskisi’nin yanına gelişi; ve Malaki’nin önceden bildirdiği gibi Rab’bin Kendi tapınağına gelişi—aynı olayın tasvirleridir; ve bu, aynı zamanda, Mesih’in Matta 25’teki on kız benzetmesinde anlattığı, güveyin düğüne gelişiyle de temsil edilmektedir.” The Great Controversy, 426.

Mesih, Daniel’de belirtildiği gibi, 22 Ekim 1844'te bir krallık aldı.

Gece görümlerinde gördüm; ve işte, insanoğluna benzeyen biri göklerin bulutlarıyla geldi ve Günlerin Eskisi’ne geldi; onu O’nun önüne yaklaştırdılar. Ona egemenlik, yücelik ve bir krallık verildi; bütün halklar, uluslar ve diller ona hizmet etsin diye. Onun egemenliği, geçmeyecek olan sonsuz bir egemenliktir; onun krallığı da yıkılmayacak olandır. Daniel 7:13, 14.

Ezekiel’in iki çubuğu birleştirildiğinde, başlarında tek bir kral olur.

Ve kulum Davut onların üzerinde kral olacak; hepsinin tek bir çobanı olacak. Hükümlerim uyarınca yürüyecek, yasalarımaya uyacak ve onları yerine getirecekler. Atalarımızın yaşadığı, kulum Yakup’a verdiğim ülkede yaşayacaklar; kendileri, çocukları ve torunları orada sonsuza dek yaşayacak. Kulum Davut da sonsuza dek onların önderi olacak. Hezekiel 37:24, 25.

Bütün peygamberler birbirleriyle hemfikirdir ve Kral Davut, 22 Ekim 1844’te Baba’nın huzuruna gelen ve İsrail’in (kuzey krallığı) ile Yahuda’nın (güney krallığı) iki esasından bir araya getirilmiş bir krallığı alan Mesih’tir. İki krallığın dağınıklığı, Mesih’in harap edilip ayaklar altına alınmış olan bir tapınağı ayağa kaldırmasıyla, 1798’den 1844’e kadar süren kırk altı yıl içinde sona erdi. Tapınağı ayağa kaldırdığında, Antlaşmanın Habercisi olarak, Malaki kitabının üçüncü bölümünü yerine getirerek ansızın kendi tapınağına geldi. Hezekiel de bu gerçeği tasdik eder; çünkü bütün peygamberler birbirleriyle mutabıktır.

Ve kulum Davut onların üzerinde kral olacak; hepsinin tek bir çobanı olacak. Hükümlerimde yürüyecek, kanunlarımaya riayet edecek ve onları uygulayacaklar. Kulum Yakup’a verdiğim, atalarımızın yaşadığı ülkede yaşayacaklar; kendileri, çocukları ve çocuklarının çocukları sonsuza dek orada yaşayacaklar; ve kulum Davut sonsuza dek onların prensi olacak. Ayrıca onlarla bir barış antlaşması yapacağım; bu, onlarla yapılmış ebedî bir antlaşma olacak. Onları yerleştireceğim, çoğaltacağım ve tapınağımsı sonsuza dek aralarında kuracağım. Konutum da onlarla birlikte olacak; evet, onların Tanrısı olacağım ve onlar da benim halkım olacak.

Hezekiel 37:24-27.

Tapınağı inşa eden Mesih'tir.

Ona de ki: "Orduların Rabbi şöyle diyor: İşte adı Filiz olan adam; bulunduğu yerden filizlenecek ve Rab'bin Tapınağını kuracak. Evet, Rab'bin Tapınağını o kuracak; yüceliği taşıyacak, tahtına oturup hükmedecek; tahtında bir kâhin olacak ve ikisi arasında esenlik öğütü olacak." Taçlar Helem'e, Tobiya'ya, Yedaya'ya ve Zefanya oğlu Hen'e, Rab'bin Tapınağında anı olarak kalacaktır. Uzakta olanlar gelip Rab'bin Tapınağında inşa edecekler ve Orduların Rabbi'nin beni size gönderdiğini anlayacaksınız. Tanrınız Rab'bin sesine özenle itaat ederseniz bu böyle olacaktır. Zekeriya 6:12-15.

Mesih FİLİZ'dir ve O, tapınağını yıkarlarsa onu üç günde yeniden kuracağını belirtti; buna karşılık Yahudiler, tapınağın inşa edilmesinin kırk altı yıl sürdüğünü söylediler.

Bunun üzerine Yahudiler ona, "Madem bunları yapıyorsun, bize nasıl bir belirti göstereceksin?" dediler. İsa onlara şöyle cevap verdi: "Bu tapınağı yıkın; ben onu üç günde yeniden kuracağım." Yahudiler, "Bu tapınak kırk altı yılda yapıldı; sen onu üç günde mi yeniden kuracaksın?" dediler. Yuhanna 2:18-20.

Mesih, söz konusu metinde kendi bedeninden bahsediyordu; fakat tüm peygamberler, yaşadıkları günlerden çok, son günlerden söz ediyorlar. Mesih'in üçüncü gün dirilişi, Gece Yarısı Feryadı'nda Kutsal Ruh'un dökülüşü sırasında ölü kemiklerin dirilişini temsil ediyordu. İlyas'ın tanıklığının konusu olan yağmur, Baal ve Aştoret'in peygamberleriyle karşılaşmasının doruk noktasında kendini gösterdi. O zaman İlyas'ın Tanrısı'nın gerçek Tanrı olduğu ve İlyas'ın da gerçek peygamber olduğu gösterildi.

İlk hayal kırıklığı geldiğinde, Protestanların Baal ve Aştoret'in peygamberleriyle örneklendiği gibi sahte peygamberler haline geldiği ortaya çıktı. Ardından bekleme dönemi başladı ve bu, Gece Yarısı Çağrısı mesajına; bu da Mesih'in ansızın kendi tapınağına gelmesine yol açtı. Gece Yarısı Çağrısı, kemikleri güçlü bir ordu gibi ayağa kaldıran Hezekiel'in mesajıyla temsil edilir. Ayrıca, o dönemde (kırk altı yıl), iki asa birleştirilerek tek kralı olan tek bir ulus ortaya çıkarılacaktı.

Rabbin sözü yine bana geldi: Sen, ey insanoğlu, kendine bir çubuk al ve üzerine şöyle yaz: Yahuda için ve onunla birlikte olan İsrailoğulları için. Sonra başka bir çubuk al ve üzerine şöyle yaz: Yusuf için - Efrayim'in çubuğu - ve onunla birlikte olan bütün İsrail evi için. Sonra onları birbirine katıp tek bir çubuk yap; elinde bir tek olacaklar. Halkının oğulları sana, "Bunlarla ne demek istediğini bize göstermeyecek misin?" diye sorduklarında onlara de ki: Rab Tanrı şöyle diyor: İşte, Efrayim'in elindeki Yusuf'un çubuğunu ve onunla birlikte olan İsrail oymaklarını alacağım; onları onunla, yani Yahuda'nın çubuğuyla bir araya koyacağım ve onları tek bir çubuk yapacağım; elimde tek olacaklar. Üzerine yazdığın çubuklar, onların gözleri önünde elinde bulunacak. Onlara de ki: Rab Tanrı şöyle diyor: İşte, İsrailoğullarını gittikleri ulusların arasından alacağım; onları her yandan toplayıp kendi topraklarına getireceğim. Onları İsrail'in dağlarında, ülkede tek bir ulus yapacağım; hepsi için tek bir kral olacak. Artık iki ulus olmayacaklar, bir daha da iki krallığa bölünmeyecekler. Ne putlarıyla, ne iğrenç şeyleriyle, ne de herhangi bir suçlarıyla artık kendilerini kirletmeyecekler; çünkü günah

işledikleri bütün yerleşim yerlerinden onları kurtarıp arındıracağım. Böylece benim halkım olacaklar ve ben de onların Tanrısı olacağım. Hezekiel 37:15-23.

Gece Yarısı Çağrısı'nda İlyas'ın yağmurundan önce dul kadının topladığı iki değnek, dağılmış bulunan ve antitipik Kefaret Günü'nün başladığı 22 Ekim 1844'te tek bir ulus hâlinde toplanacak olan İsrail'in kuzey ve güney krallıklarıydı; çünkü vaat, o zamanda Tanrı'nın "onları arındıracağı"ydı. Soruşturma Yargısını temsil eden bu arındırma o zamanda başladı. Tanrı bir şeyin sonunu her zaman o şeyin başlangıcıyla gösterdiği için, iki değneğin bu toplanışı doğru anlaşılmalıdır.

1844, İsrail'in iki krallık olarak varlığının sonuydu; çünkü o zaman tek bir krallık, manevi İsrail olmuşlardı ve o noktadan itibaren yalnızca tek bir ulus olacaklardı. Bu tarih, iki ulus hâline geldikleri ilk dönemin tarihiyle örneklendirilmişti; bu da Yeroboam'ın isyanının tarihidir.

Yeroboam'ın sahte tapınma sisteminin tarihi, krallığının sonunda da ortaya konulmalıdır. Eski İsrail'in başlarında Harun'un isyanı ile kuzey krallığının başlangıcında Yeroboam'ın isyanı, 1863'teki isyanı temsil eder; ve 1863 ancak, iki değneğin birleşmesiyle temsil edilen Yeroboam'ın krallığının sonu da 1863'ün üzerine bindirildiğinde açıkça anlaşılır. İşte o zaman 1863'ün, kıskançlık putunu diken bir nesil olarak temsil edildiği açıkça görülür.

Bu incelemeyi bir sonraki makalede sürdüreceğiz.

Ama bu kurumuş kemikler benzetmesi yalnız dünyaya uygulanmakla kalmaz; büyük bir ışıkla kutsanmış olanlara da uygulanır; çünkü onlar da vadideki iskeletler gibidir. İnsan biçimine, bedeninin çerçevesine sahiptirler; ama ruhsal yaşama sahip değillerdir. Ne var ki mesel, kurumuş kemikleri yalnızca insanların şekillerine bürünmüş halde bırakmaz; çünkü uzuv ve yüz hatlarının simetrisi yeterli değildir. Yaşam nefesi bedenleri canlandırmalı ki doğrulsunlar ve faaliyete atılsınlar. Bu kemikler İsrail evini, Tanrı'nın kilisesini temsil eder ve kilisenin umudu Kutsal Ruh'un canlandırıcı etkisidir. Rab, kurumuş kemiklere üflemelidir ki yaşasınlar.

Tanrı'nın Ruhu, canlandırıcı gücüyle, her insanda bulunmalıdır ki her ruhsal kas ve kiriş faal olsun. Kutsal Ruh olmadan, Tanrı'nın nefesi olmadan, vicdanda uyusukluk, ruhsal yaşamın kaybı vardır. Ruhsal yaşamdan yoksun olanların birçoğunun adı kilise kayıtlarında bulunur, ama adları Kuzunun yaşam kitabına yazılı değildir. Kiliseye katılmış olabilirler, ama Rab'be bağlı değillerdir. Belirli bir dizi görevi yerine getirmekte gayretli olabilir ve yaşayan insanlar olarak görülebilirler; ama birçoğu, 'adın yaşar, ama ölüsün' denilenler arasındadır.

Ruhun Tanrı'ya gerçek bir dönüşümü olmadıkça; Tanrı'nın hayat nefesi ruhu ruhsal yaşama kavuşturmadıkça; gerçeği benimsediklerini söyleyenler gökten doğan ilkeye göre hareket etmedikçe, sonsuza dek yaşayan ve kalan çürümez tohumdan doğmuş olmazlar. Mesih'in doğruluğuna tek güvenceleri olarak güvenmedikçe; O'nun karakterini örnek alıp O'nun ruhuyla emek vermedikçe, çıplaktırlar, O'nun doğruluğunun giysisini giymemişlerdir. Ölüler çoğu zaman diri sayılır; çünkü kurtuluş diye adlandırdıklarını kendi düşüncelerine göre gerçekleştirmeye çalışanların içinde, Tanrı'nın kendi iyi isteği uyarınca hem istemeyi hem de yapmayı gerçekleştiren çalışması yoktur.

"Bu sınıf, Hezekiel'in görümünde gördüğü kurumuş kemikler vadisiyle iyi temsil edilir."
Review and Herald, 17 Ocak 1893.